دیالوگ
مجالی برای تشکل‌ها و انجمن‌ها
ATIYEHNO
یکشنبه ● ۲۹ فروردین ۱۳۹۵ ● شماره چهل و نه

آزادی تشکل‌یابی اصلی‌ترین خواسته جامعه کارگری است

عضو هیئت‌مدیره مجمع نمایندگان کارگری تهران گفت: «کارگران به مسائلشان نگاه صنفی دارند و نباید با نگاه صرفا امنیتی آن‌ها را از برخی حقوق عرفی محروم ساخت.» به گزارش ایلنا عبدالله وطن‌خواه با تاکید بر اینکه آزادی تشکل‌های کارگری باید اصلی‌ترین خواسته کارگران در روز جهانی کارگر باشد، اظهار داشت: «بدون آزادی تشکل‌های کارگری نمی‌توان سایر مطالبات کارگران را پیگیری کرد، از این رو باید اصلاح فصل ششم قانون کار در اولویت قرار گیرد.

مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی در دیدار با روسای کانون‌های بازنشستگی:

افزایش سالانه مستمری‌ها بیش از نرخ تورم خواهد بود

مدیرعامل سازمان تامین‌اجتماعی، اعتماد شرکای اجتماعی و ارکان سه‌گانه اجرایی، تقنینی و قضایی کشـور را بالاترین سرمایه این سازمان دانست و گفت: «با اتکا به این ظرفیت‌ها توانسته‌ایم سازمان تامین‌اجتماعی را از حاشیه‌ها دور کنیم و به اجرای به‌موقع تعهدات و وظایف اصلی خود بپردازیم.»

دکتر سیدتقی نوربخش در دیدار با روسای کانون‌های بازنشستگان و مستمری‌بگیران تامین‌اجتماعی سراسر کشور، با بیان اینکه سال ۹۴ سال سختی از نظر اقتصادی برای دولت و سازمان تامین‌اجتماعی بود، گفت: «با وجود رکود چندساله‌ای که بر کشور حاکم بود، کارنامه دولت در سال ۹۴ موفقیت‌آمیز بوده است.»

دکتر نوربخش شرایط سـازمان تامین‌اجتماعی را متاثر از شرایط اقتصادی کشور دانسـت و در ادامه گفت: «این سازمان با مدیریت دقیق و سـنجیده منابع و مصارف، توانست سال گذشته را با وجود همه دشـواری‌ها و فشـارها بدون تاخیری در اجرای تعهدات به پایان برساند.»

دکتر نوربخش در اشاره به پرداخت‌های اسفندماه گذشته این سازمان گفت: «در این ماه ۶۲۰۰ میلیارد تومان پرداختی داشتیم که شامل ۳ هزار میلیارد تومان مستمری و بیمه بیکاری، ۱۵۲۰ میلیارد عیدی مستمری‌بگیران و ۳۵۰ میلیارد تومان درمان مستقیم و مابقی نیز به خرید درمان اختصاص یافت.»

مدیرعامل سازمان تامین‌اجتماعی تصویب برنامه راهبردی ۵ ساله را از دیگر اقدامات مهم این سازمان در سال ۹۴ برشمرد و اظهار داشت: «این برنامه با مشارکت متخصصان و اساتید دانشگاه تهیه و براساس آن بودجه سال ۹۵ تدوین شد و به تصویب رسید.»

دکتر نوربخش تغییر ادبیات ارکان کشـور نسـبت به سـازمان تامین‌اجتماعی را از دیگر اقدامات مهم مدیریت فعلی دانست که با همکاری شرکای اجتماعی به انجام رسیده است. وی با بیان اینکه تعامل با قوه قضاییه نیز بسیار مناسب است و کاهش پرونده‌های این سازمان در دیوان عدالت اداری نمود این روابط خوب است، گفت: «در حال حاضر نمایندگان مجلس شورای اسلامی هم با تعاملات برقرار شده، نسـبت به منابع و مصارف سازمان حساس هستند و از منافع بیمه‌شدگان دفاع می‌کنند.»

مدیرعامل سازمان تامین‌اجتماعی به موضوع بازپرداخت بدهی‌های نهاد دولت به این سازمان اشاره کرد و گفـت: «دولت بـا وجود مشـکلات اقتصادی فـراوان اقدام‌هایی برای پرداخت بدهی‌ها به این سازمان انجام داده و در این راستا تلاش می‌کند.» مدیرعامل سازمان تامین‌اجتماعی، پرداخت متمرکز حقوق بازنشسـتگان و مسـتمری‌بگیران این سازمان را از اقدامات مورد توجه در سـال گذشته عنوان و خاطرنشان کرد: «این سیاسـت با هدف عدالت در پرداخت‌ها پیش گرفته شـد و کانون‌های بازنشستگی در این مسیر همکاری‌های زیادی با سازمان تامین‌اجتماعی کردند.»

مدیرعامل سازمان تامین‌اجتماعی درخصوص افزایش مستمری بازنشستگان تامین‌اجتماعی در سال ۹۵ گفت: «قطعا این افزایش از میزان نرخ تورم بیشـتر خواهد بود.» وی با بیان اینکه سـازمان تامین‌اجتماعی تنها سازمان درآمد هزینه‌ای کشور است، تصریح کرد: «این سـازمان باید منابع را وصول و سپس هزینه کند و از این رو مدیریت منابع و مصارف در این سازمان بسیار مهم است.» وی طب سالمندی را از موارد قابل تامل کشور دانست و افزود: «توجه به این علم موجب کاهش هزینه‌ها و پیشگیری از بیماری‌ها در قشر بازنشسته و سالمند می‌شود.»

■ توجه به مشکلات معیشتی بازنشستگان

رئیس کانون عالی بازنشستگان و مستمری‌بگیران تامین‌اجتماعی در ایـن نشسـت با بیـان اینکه بازنشسـتگان شـاهد اقدامات خوبی در سـال گذشـته از سوی سـازمان تامین‌اجتماعی بوده‌اند، گفت: «توسـعه مراکـز درمانی، مشارکت سازمان در بیمه تکمیلی و عمـر، طرح کرامـت رضوی و اعزام خانواده‌های بازنشستگان به مشهد مقدس و برگزاری المپیاد ورزشی از جمله برنامه‌هایی بود که موجب رضایتمندی بازنشستگان تامین‌اجتماعی شد.» بیات تعداد کانون‌های فعال بازنشسـتگان تامین‌اجتماعی در شهرستان‌ها را ۳۰۰ کانون اعلام کرد و با ذکر برخی توقعات بازنشستگان از سازمان، خواستار توجه بیشتر برای حل مشکلات معیشتی و درمانی آن‌ها شد.

محمد اسدی، رئیس کانون بازنشسـتگان تامین‌اجتماعی استان قزویـن، نیز با تقدیـر از فعالیت‌های فرهنگی و رفاهی سـازمان برای بازنشستگان، خواستار افزایش حقوق بازنشستگان شد. قلی شادبخش، رئیس کانون بازنشستگان تامین‌اجتماعی استان البرز، با اشاره به پرداخت مستمری و عیدی به‌موقع بازنشستگان در سال گذشته، خواستار اجرایی شدن سریع‌تر کارت هوشمند سلامت شد.

نصرت‌الله دریابیگی، رئیس کانون بازنشسـتگان تامین‌اجتماعی استان مازندران نیز در این دیدار با تشـکر از امانت‌داری و خدمت صادقانه کارکنان و مدیران سازمان خواستار عملیاتی شدن کارت ویژه بازنشستگان و ایجاد محل نگهداری بازنشستگان سالمند شد.

مهدی حسینی، رئیس کانون بازنشستگان تامین‌اجتماعی استان تهران، هم در این نشست خواستار افزایش حقوق مستمری‌بگیران با رعایت سال‌های پرداخت حق‌بیمه شد و گفت: «پرداخت ۳۰ سال حق‌بیمه باید در افزایش مستمری لحاظ شود.» قربانعلی رمضانی، رئیس کانون بازنشستگان تامین‌اجتماعی خراسان رضوی خواستار افزایش مراکز درمانی این سازمان در مشهد مقدس با توجه به جمعیت بالای بیمه‌شدگان و زوار بارگاه امام رضا(ع) شد.

حسین شجاعی، رئیس کانون بازنشستگان تامین‌اجتماعی استان کرمان نیز از راه‌اندازی دستگاه ام‌آرای (MRI) در بیمارستان پیامبر اعظم در این شـهر تقدیر کرد و گفت: «ایـن مرکز نیاز به تکمیل نیروی انسانی دارد.»

علی‌رضا امیری، رئیس کانون بازنشستگان تامین‌اجتماعی استان مرکزی، نیز در این نشست خواستار بازنگری در فعالیت‌های واحد مستمری‌های شعب و راه‌اندازی مرکز درمانی در شهر زرندیه این استان شد.

نیروهای باتجربه را پارک‌نشین نکنیم!

بازنشستگان
کرامت‌الله باصری

طبق ماده ۱۳۴ قانون کار جمهوری اسلامی و اصل ۲۹ قانون اساسی، که صراحتا بیان داشته کارگران و مستمری‌بگیران و بازنشستگان تامین‌اجتماعی می‌توانند در چارچوب اساسنامه تشـکیل کانون بدهند و از مهم‌ترین اهداف این تشـکل پیگیری معیشـت و مطالبات به‌حق جامعه بازنشسـتگان در حوزه سـلامت و درمان اسـت، و با توجه به شعار سال ۹۵ که توسـط رهبر معظم انقلاب «سال اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل» نام‌گذاری شـد، در همین راستا کانون‌های بازنشستگی وظیفه خود می‌دانند که به‌عنوان یکی از شرکای تامین‌اجتماعی در جهت نیل به اهداف سازمان، با تمرکز بر بهبود معیشت بازنشستگان قدم‌های موثری بردارند.

ازجمله چالش‌های پیش رو در سازمان، با توجه به تصویب قوانینی کـه در ادوار مختلف به سـازمان تحمیل شـده، رسیدن به نقطه سربه‌سری منابع سـازمان است. از این رو می‌بایسـت در مجلـس آینده کـه در خردادماه ۹۵ شـروع به فعالیت می‌کند، هنـگام تصویـب قوانین جدید در رابطه با سـازمان با در نظـر گرفتـن قانون تامین‌اجتماعی، اساسنامه و ماهیت غیردولتی و بین‌نسلی آن و نحـوه تحصیل بخش عمـده منابـع آن از وجوه حق‌بیمه‌های سـهم کارگر و کارفرمـا، تصمیم‌گیـری بر مبنای سه‌جانبه‌گرایی در سـازمان تقویت شود. در غیر این صورت سـازمانی که حدود ۵۰ درصد جمعیت کشـور را تحت پوشش دارد و در حال حاضر ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر بازنشسته و مستمری‌بگیر دارد، بر اثر قوانین غیرمرتبط و حاصل نشـدن مطالبات ۱۰۰ هزار میلیارد تومانی از نهاد دولت، مانند بعضی از صندوق‌ها که ورشکسـته یا در شرف ورشکستگی هسـتند، دچار بحران خواهد شد. بحرانی که دولت را بیش و پیش از سایر نهادها دچار مشکل خواهد کرد. با توجه به اصل ۲۹ قانون اساسی کشور که دولت را موظف کرده از محل درآمدهای عمومی حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی را برای تک‌تک افراد کشـور تامین کنـد، می‌توان راهکارهای زیـر را برای تقویت این خدمات و حمایت‌ها پیشنهاد داد:

۱- تجدید نظر در قوانین مصوب سال‌های گذشته

۲- لحاظ کردن و پرداخت بدهی‌های دولت به سـازمان و تعریف کردن فرآیند بازپرداخت آن در برنامه ششم توسعه

۳- واگـذاری قسـمتی از منابع نفتـی و گازی در مناطق نفتـی به‌عنوان تسـویه جزئی از دیون دولت به سـازمان تامین‌اجتماعی

۴- سهیم کردن بازنشستگان در سهام شرکت‌های شستا و به وجود آوردن مشارکت و همکاری کانون‌های بازنشستگی در کارآفرینی و ایجاد اشتغال و تولید ثروت تحت ضوابط معین

۵- حضور نماینده کانون عالی بازنشستگان در شورای عالی یا هیئت‌امنای سازمان

از سـوی دیگر در اجرای قانون سـازمان تامین‌اجتماعی (سازمانی با سـاختار درآمد و هزینه‌ای) که در سال ۱۳۵۴ تدوین شده، باید کاهش تصدی‌گری دولت را مدنظر قرار داد و در صورت نیاز به بازنگری این قانون، از مشارکت شرکای اجتماعی سازمان بهره گرفت.

نباید از یاد برد که بازنشستگان امروز بخشی از همان ملتی هستند که با دست خالی و مشت‌های فشرده در معیت امام راحـل (س) انقلاب مقدس جمهوری اسـلامی ایران را به پیروزی رسـاندند و وقتی جنگ بـه زندگـی و وطن آن‌ها تحمیل شد با شهامت و شجاعت در سـنگرهای نبرد مقابل اسـتکبار جهانی و در سـنگر تولید در جهت پایداری و سـازندگی ایران اسـلامی کوشـیدند. در سال‌های گذشـته بسیاری از آنـان بـا کوله‌بـاری از تجربه و تخصص با قوانینی غیرکارشناسی‌شـده، تحت عنوان‌های مختلف سخت و زیان‌آور، بازسازی صنایع و... آبرومندانه اخراج و روانه پارک‌ها شدند. در صورتی که می‌شد از تجربه و تخصص این عزیزان فـداکار در کارگروه‌های تخصصی، اتاق فکر و کارگاه‌ها و صنایع مشکل‌دار استفاده کرد. نمونه بارز این موضوع کنـدوکاو و مطالعه در قوانین نیـروی کار در صنایع کشـورهای صنعتی اسـت که در تلاش‌اند سـن بازنشسـتگی را از ۶۵ به ۷۰ ارتقا دهند، در صورتی که بسیاری از سربازان تولید و صنعت و مقاومت در ایران اسلامی بین ۴۰ تا ۵۰ سالگی به بازنشستگی رسیده‌اند و این خود قابل‌تامل و نیازمند تحلیل کارشناسی است. باید با در نظر گرفتن این موارد راه تکرار اشـتباهات گذشـته را بست تا هم سازمان از منابع سرشار خود تهی نشود، هم توان خدمات‌رسانی به ذی‌نفعانش را از دست ندهد و هم کشور از توانمندی‌های تخصصی بی‌بهره نشود.

رئیس کانون بازنشستگان تامین‌اجتماعی استان فارس

تشکل‌های کارگری و نقش آموزشی آن‌ها

کارگران
سید هادی ساداتی

روزهای آغازین سال ۹۵ را سـپری می‌کنیم. هر انجمن و تشکلی در ابتدای هرسـال ضمن مرور عملکرد خویش در سال قبل، سعی می‌کند راهبردها و برنامه‌های را برای سال جدید در دسـتور کار قرار دهد تا بتواند ضمن برطرف کردن مشکلات و نواقص احتمالی، گام‌های موثر و جدیدی بردارد. قبل از هر چیز بد نیست نگاهی بیندازیم به عملکرد انجمن‌ها طی سال ۹۴ و سال‌های قبل. اگر فلسفه تشکیل تشکل‌های صنفی را مرور کنیم و بررسـی شـود که چه اختیاراتی به تشـکل‌ها داده شـده و چه کارهایـی را خودجوش انجام می‌دهند، عملکرد تشـکل‌های فعال عینیـت بهتری پیدا می‌کند. مشکل بزرگی که بر سر راه تشکل‌ها در ایران وجود دارد این است که کارشناسـان و طراحان قوانین تشکل‌ها براساس استدلال‌ها و موشـکافی‌ها، قوانین، آئین‌نامه‌ها و اساسنامه‌ها را تدوین می‌کنند اما هنگام تاسـیس تشـکل صنفی هیچ‌کس قادر نخواهد بود که از اهداف و نیات درونی موسسـان آن آگاهـی پیدا کنند و یا اینکـه از وضعیت کسانی که گرداننده آتی این تشـکل خواهند بود اطلاع یابند. متاسفانه همین موضوع باعث سوءاسـتفاده بعضی از فرصت‌طلبان شـده اسـت، به‌طـور مثال اگـر گروهی خـاص در شـرایط فعالیت صنفی پرمشغله قرار بگیرند، افرادی که حتی در این مشاغل فعالیت نمی‌کنند، برای کسب درآمد یا مسائل سیاسی و حاشیه‌ای که مدنظرشان است در آن بخش ورود و اقدام به تاسـیس تشکل صنفی می‌کنند. به همین دلیل هم گاهی در برخی از تشـکل‌ها و انجمن‌ها شاهد ناکارآمدی‌هایی هسـتیم که به بدنه کارگری کشور و درمجموع فضای تولید و کسـب‌وکار کشور خدشه وارد می‌کند. علت سوءاستفاده این افراد خلا قانونی است که لازم است کارشناسان محترم برای آن تدابیر بهتری اتخاذ کنند تا سوداگران نتوانند به هر بخش نفوذ کنند و نیات شخصی خود را به منصه ظهور برسانند.

مشکل دیگری نیز در این حوزه وجود دارد و آن استفاده حزبی از تشکل‌هاست. بارها شـاهد بوده‌ایم که بعضی از حزب‌ها برای جلب مشـارکت و عضویت کارگران اقدام به نفوذ در تشکل‌های صنفی می‌کنند تا در وقت مقتضی استفاده‌های حزبی کنند. اما از این مشکلات که بگذریم در حوزه کارگران، تشـکل‌های مفید و نجیب و دردمندی کـه برآمده از نهاد صنفی هستند بسیار دلسوزانه امور صنفی کارگران را دنبال می‌کنند اما متاسفانه در این سال‌ها آماج مشکلات اقتصادی شده‌اند. در بررسـی اجمالی عملکرد بعضی از تشکل‌های صنفی متوجه می‌شویم که خارج از اختیارات اساسنامه‌ای در وانفسای تنگناهای اقتصادی خود را به آب‌وآتش زده از جان مایه می‌گذارند و برای گروه مرتبط از هیچ کوششی فروگذار نکرده و طرح‌های متفاوت خدماتی را به اعضا ارائه می‌کنند و در برابر سختی‌ها قد خم نمی‌کنند.

به‌طور مثال بعضی از انجمن‌هـا و واحدهای صنفی ضمن فعالیت‌های متداول با تشـکیل صندوق‌هـای حمایتی یا کمیته‌های آموزشی با تحمل مصائب فراوان بدون حمایت یا التزام قانونی، خدماتی را به اعضا ارائه می‌کنند. یا تعدادی از انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی طی سال‌های ۹۳ و ۹۴ با تشکیل کلاس‌های آموزش ایمنی و تدوین راهکار و جزوه آموزشـی فراتر از آئین‌نامه توانستند آموزش ایمنی را به صـورت خودجوش و با فعالیت شـبانه‌روزی ارائه کنند. البتـه این آموزش‌ها کافی نیست و باید برای کم کردن حوادث کار ساختمان، سـازمان‌هایی همچـون تامین‌اجتماعی که ذی‌نفع درجه دوم هستند و سازمان نظام مهندسـی ساختمان مساعدت‌های قانونی کنند و بازرسـی‌های ساختمانی جدی‌تر پیگیری شود. امروز برای گروه‌هـای کارگری به ترتیب اولویت معیشـت، تثبیت کار و اشـتغال پایدار، قراردادهـای مدت‌دار، بیمه و خدمات کامل آن و بهبود شرایط دسـتمزد، به گونه‌ای که سهمی در خور در سـفره کارگر بماند، از اهم موضوعات و چالش‌هاست. با عنایت به نام‌گذاری امسال به نام «اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل» که توسـط رهبر عزیزمان صورت گرفت، ذکر این نکته ضروری اسـت که کارگران شـرایط اقتصاد مقاومتی را درک می‌کنند و از اقدام و عمل هم تابعیت کامل دارند، اما مسئولان هم باید شرایط لازم را برقرار کنند. باید خودشـان هم این پیام خردمندانه را لمس کنند و فقط به چند همایش و تقدیر و تشـکر بسنده نکنند. کارگران در شرایط بسیار بد معیشتی تابع مقام عظمای ولایت حامی نظام مقدس جمهوری اسلامی و عاشق ایران عزیز و همان‌گونه که تاکنون نشان داده‌اند مقاوم و صبور هستند.

عضو هیئت‌مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران و رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی مازندران

یادداشت
آرمان خالقی

تشکل‌ها را دریابیم

ادامه از صفحه اول...

ارائه پیشـنهادهای اصلاحی درخصوص لوایح و طرح‌های قانونـی و بخش‌نامه‌های مرتبط با بخش تولید از قبیل برنامه پنج‌ساله، مالیات، بودجه، رفع موانع تولید و نیـز حضور فعال و عضویت در جلسات شوراهای مشـورتی، سیاست‌گذاری و نظارتی و نیز کمیسـیون‌های تخصصی به طور مستمر در دسـتور کار این تشـکل قرار داشته اسـت. نمایندگان خانه در کلیه جلسات سعی در اثربخشـی حضور خود داشـته و دارند و چه‌بسا چنانچه وضعیـت را به گونه‌ای دیده‌اند که امکان اثرگذاری مثبت برایشان فراهم نیست و مدیریت جلسات به گونه صوری است، ضمن اعتراض از حضور در جلسات بعدی خودداری کرده‌اند. برای سـال جاری نیز برنامه این تشکل تداوم اقدامات نیمه‌تمام قبلی در توسعه فعالیت‌ها و جذب بیشتر ذی‌نفعان زیر چتـر انجمن‌های تخصصی عضو خانه‌های صنعت و معدن استان‌هاسـت. به نظر می‌رسد با توجه به تغییر فضای کشور در شرایط پسابرجام ماموریت مهم این تشکل در کمک به راه‌اندازی واحدهای راکد، بازگرداندن ظرفیت‌های کاهش‌یافته تولید، بازسـازی و نوسازی خطوط واحدهای تولیدی، ایجـاد بازارهای بین‌المللی برای محصولات ایرانی، برندسازی برای کالای «ساخت ایران» و بسـیاری اقدامات دیگر است. گویا هنوز برخی نهادهای حاکمیتی به واگذاری تصدی‌های قابل‌واگذاری خود به بخش غیردولتی با اولویت تشـکل‌ها اعتقاد چندانـی ندارند و به اشـکال مختلف از تلاش برای کوچک شـدن بدنه اجرایـی ناکارآمد کنونی طفره می‌روند. باید پذیرفت که با وجود تاکیدات مقام معظم رهبری و قوانیـن و مقررات مطرح موجود باید سـاختار دولت به جایگاه واقعی خود یعنی سیاست‌گذاری، نظارت و اجرای وظایف حاکمیتی آن هم با کسب مشارکت عمومی ذی‌نفعان بازگردد و تصدی‌گری را وانهد! تشکل‌های کارفرمایی در مقام نمایندگی کارفرمایان از سوی شرکای اجتماعی خود یعنی نهادهای دولتی و تشکل‌های کارگری بعضا متهم به دفاع از کارفرمایان متخلف می‌شوند. رواج این نوع از ادبیات انتقادی نه‌تنها دردی از مشـکلات اقتصادی کشـور درمان نمی‌کند بلکه گرهی بر گره‌های قبلی می‌افزاید. البته باید بپذیریم که گاه برخی مدیران تشکل‌های کارفرمایی نیز به دلیل عدم دسترسـی کافی به داده‌ها و تعدد مشکلات اعضایشان تبحر و اطلاعات کافی و به‌روز برای فائق آمدن بر مشـکلات موجود در روابط کار و تعامل مثبت با دولت و تشـکل‌های کارگری را ندارند. اینکه دولت و مجلس بپذیرند که تشکل‌ها برآیند و نماینده قانونی ذی‌نفعان هسـتند و باید هرگونه اتخاذ تصمیم و عملـی در حوزه اقتصاد کلان با کسب نظر و جلب مشارکت این تشکل‌ها صورت پذیرد اقدام مهمی اسـت کـه می‌تواند به‌عنوان یک تکلیف قانونی و یک اعتقاد درونی از سـوی مدیران و کارکنان نهادهای حاکمیتی نمود عینی پیدا کند.

فعالان اقتصادی تا زمانی که به این اعتقاد نرسند که با گرد هم آمدن ذیل پوشـش تشـکل‌های فراگیر، توانمند، کارآمد و پویا منافع مشـترک و فردی آن‌ها در سطوح بالاتری محقق خواهد شد، به عضویت تشکل‌ها درنخواهند آمد. کارفرمایان چنان غرق در مشـکلات روزمره بنگاه‌های خود هسـتند که نه‌تنها توان صرف زمـان و هزینه عضویت در تشـکل‌ها را ندارند بلکه بر اثر تجربه ناتوانی تشکل‌ها، از عضویت در آن‌ها ناامیدند. به نظر می‌رسد اگر عضویت در تشکل‌ها با حمایت‌ها و مشوق‌های قانونی عجین شود و رفع مشکلات کارفرمایان با دخالت و حضور تشکل‌های ذی‌ربط آن‌ها به سرانجام مثبت برسد، انگیزه کارفرمایان و فعالان اقتصادی به صورت تصاعدی افزایش خواهد یافت. افراد در شـرایطی گرد هم می‌آیند که از صـرف اعتبار یا آبرو، زمـان و هزینه خود عایدی مثبتی به دسـت آورند. کار تشکل نیز از این قاعده مستثنا نیست. یک تشکل زمانی رونق خواهد یافت که تامین‌کننده منافع اعضا یا حداقل بازدارنده زیان آن‌ها باشد. البته باید به این مطلب مهم توجه داشته باشیم، تشکل‌هایی که فاقد مدیر و نیروی انسانی توانمند هستند، نخواهند توانست اهداف اساس‌نامه‌ای و وظایف حول مجامع خود را به سرانجام برسانند و از اقبال و حمایت اعضا و ذی‌نفعان نیز بهره‌مند نخواهند شد. فشار روزهای سخت و دشوار کاری و شـرایط نامساعد محیط کسب‌وکار، نیاز فعالان اقتصادی را به تشکل‌های پیگیر و فعال افزایش می‌دهد و نکته تلخ این رابطه در این است که اعضای گرفتار در انبوه مشکلات از توانایی مناسـب برای همکاری و تامین مالی تشکل‌های خود برخوردار نیستند و تشکل‌هایی که می‌بایست در روزهای سخت تقویت شوند و به پیگیری رفع مشکلات مشترک بپردازند، خود گرفتار مشکلات درون‌سازمانی می‌شوند!

عضو هیئت‌مدیره خانه صنعت، معدن و تجارت ایران